

הישיבה ה-49 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה
מיום שלישי, י"ז בתמוז תשע"א (19.07.11)

עיריית אריאל

הישיבה ה-49 (מן המניין) של מועצת העירייה

מיום שלישי, י"ז בתמוז תשע"א (19.07.11)

נוכחים :

מר רון נחמן	- ראש העיר
מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
מר אלי שבירו	- חבר מועצת העיר
גב' לודמילה גוזב	- חברת מועצת העיר
מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר (הגיע באיחור)

חסרים :

גב' שירה דקל - חברת מועצת העיר

משתתפים :

גב' חנה גולן	- מנכ"לית העירייה
עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה
מר ג'והר חלבי	- גזבר העירייה
מר חיים ביטון (קוקי)	- מנהל המרכז הבינתחומי לתרבות לפנאי ולספורט

על סדר היום :

1. דיווח ראש העיר.
2. אישור עקרוני לקבלת הלוואה לזמן ארוך ע"ס 2.5 מיליון ₪ - ההלוואה מיועדת להשקעה בהון מניות בחברה העירונית לכשתקום.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני מתכבד לפתוח את הישיבה שלא מן המניין מספר 49.

על סדר היום שני דברים :

1. דיווח ראש העיר.

2. אישור עקרוני לקבלת הלוואה לזמן ארוך ע"ס 2.5 מיליון ₪ - ההלוואה מיועדת

להשקעה בהון מניות בחברה העירונית לכשתקום.

אני קודם כל רוצה להתחיל בדיווח ראש העיר.

1. דיווח ראש העיר.

מר רון נחמן-ראה"ע : קודם כל אני רוצה לבשר למליאת המועצה על כך שביום

ששי האחרון פורסם המכרז, כתוב פה – מינהל מקרקעי ישראל, הזמנה לקבלת הצעות

לחכירת מגרש למסחר באריאל. זה מגרש באזור תעשייה אריאל מערב, המבנה

הלוגיסטי שיש שמה. המכרז הזה, בהתחלה שלו זה 8 דונם עם 3 מיליון ומשהו, זה

כולל מחיר קרקע 775,000. זה מכרז ראשון. והמכרז השני זה עבור הקמת הקניון

באריאל. 3 מגרשים פה למטה באזור המלאכה. שני המכרזים האלה שעליהם עבדתי

4.5 שנים שוחררו על ידי מינהל מקרקעי ישראל, אחרי ששר הביטחון נתן את

האישורים שלו בפגישה שהיתה לי איתו. זה יום גדול מאד.

דבר שני – בתוך המסגרת של העירייה קיבלנו אישור שעיריית אריאל קיבלה את

ההסמכה ל-ISO עד 2013, לשנתיים, שבדקו אותנו מכל הכיוונים, את כל המנגנון של

העירייה, וה-ISO לא לשנה אחת יותר אלא לשנתיים, ומגיע כאן ברכת באמת חמה

מחנה המנכ"לית שמגלגלת את העסק הזה, עם כל המנהלים, ועד אחרון העובדים, וזו

תעודת כבוד לאריאל.

הדבר הנוסף שרציתי כאן לעדכן זה שאנחנו בשבוע הראשון של אוגוסט ניפגש עם

מנכ"ל משרד השיכון, אחרי שהתקיימו כבר ישיבות עם מנהלת מחוז מרכז בעניין

הנושא של מערכת החינוך והבגרויות שהיו לנו.

מר אלי שבירו : עם מנכ"ל משרד החינוך.

מר רון נחמן-ראה"ע : עם מנכ"ל משרד החינוך, אחרי שקיימנו את כל הישיבות, גם עם הנהלת רשת "אורט" ועם המחוז. ואנחנו נביא לישיבת המועצה שתהיה בחודש אוגוסט מתי שתהיה, אנחנו נביא את הדברים פה אחרי ניתוח מאד מאד יסודי של הסיבות ומה אנחנו צריכים לעשות, לפחות ל-3 עד 6 השנים הבאות, מבחינת ההתמודדות עם הבעיות שיש למערכת החינוך באריאל.

אלה הדיווחים שיש לי פה. זו עונת המלפפונים ורציתי להתייעץ כאן במילה אחת אתכם.

אתם יודעים, כשעשו בכנסת את החוק שנקרא החוק נגד החרם, בשבוע שעבר, עם כל הרעש, אז שאל אותי היועץ המשפטי של קרן אריאל אם לא כדאי שהקרן או אריאל או מישהו יצטרף כצד ג' ל-בג"צ. ה-בג"צ הוגש על ידי עדאללה, על ידי שלום עכשיו ואני לא יודע, כל הארגונים השמאלניים. ואני התלבטתי בקטע הזה. אם אנחנו מופיעים שמה כצד לעתירה, זה טוב לנו או לא טוב לנו? ואני לא נתתי תשובה. אני רוצה שתחשבו על הקטע הזה ותגידו לי. לא חייב עכשיו תשובה. אבל אני רוצה עד יום ראשון לקבל תשובה.

מר מקס צ'רנוגלז : נגד החרם.

מר רון נחמן-ראה"ע : הכנסת אישרה את החוק אנטי חרם, אז ה-בג"צ עכשיו, תוך 90 יום או 60 יום, אני לא יודע כמה יש שם, 60 יום אני חושב. אריאל, אתה בתור עורך-דין, אני שואל אותך גם כן, הפרוצדורות, אנחנו צריכים להצטרף כצד לעתירה, ואנחנו עשינו את זה, כמו שעשיתי בזמנו על הגדר. טוב לנו, לא טוב לנו שאריאל תהיה במרכז?

מר יחיאל טוהמי : לא כדאי.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא יודע. תחשבו על הדבר הזה ואני רוצה עד יום ראשון לקבל תשובות מהאנשים. כי זה עניין של מדיניות שלנו. זה עניין של מיצוב של העיר,

זה איפה שאנחנו שמים אותה. כי אם אנחנו בפנים, אנחנו שמים את אריאל מיד במרכז המלחמה של כל יהודה ושומרון. אם לא היו בונים, לא היה לנו מה להפסיד. הואיל ואנחנו עכשיו הולכים לבנות ויפורסמו מכרזים עכשיו, אז השאלה אם אנחנו צריכים לשים את כל הדברים בראש שמחתנו. אנא, תחשבו על הדבר הזה וזו דילמה לא פשוטה.

2. אישור עקרוני לקבלת הלוואה לזמן ארוך ע"ס 2.5 מיליון ₪ - ההלוואה מיועדת להשקעה בהון מניות בחברה העירונית לכשתקום.

מר ג'והר חלבי : רבותי, כפי שהחלטנו בעבר, אנחנו מקימים חברה עירונית לתרבות פנאי וספורט. החברה הזאת שתקום צריכה שיהיה לה הון מניות, שתוכל לפעול,

גב' חנה גולן : הון המניות שלנו.

מר ג'והר חלבי : הון המניות שלנו בתוך החברה, כדי שתוכל לפעול מעת האישור. היא צריכה ציוד, רכישת ציוד, גם רכישת פעילות מגופים אחרים. כתבת לכם את הכול פה. אנחנו בינתיים צריכים לקבל החלטה כן לקבל אישור עקרוני ללכת על הלוואה, הלוואה של 2.5 מיליון ₪. אני אצא במכתב לבנק. העירייה לוקחת הלוואה מהבנק ואנחנו מעבירים את הכסף לחברה לכשתקום כהון מניות שלנו בתוך החברה. מה שכן, אני צריך לקבל את האישור העקרוני הזה כדי לפנות לבנקים לקבל מהם הצעות להלוואה, באיזו ריבית, מה גובה הריבית, לכמה שנים והכול.

מר יחיאל טוהמי : תסביר מה הולך.

מר פבל פולב : כמה כסף זה יעלה לנו? תוך כמה זמן אנחנו מחזירים את

זה?

מר יחיאל טוהמי : זה אומר שאנחנו את העניין של המתנ"ס, זה הולך מהחשבון שמה או שזה סיפור אחר בפני עצמו?

מר ג'והר חלבי : זה לא קשור למתנ"ס.

גב' חנה גולן : קודם כל מבקשים לקבל הלוואה.

מר יחיאל טוהמי : אני שואל עוד פעם, אני שואל פה את חנה ואת רון – מה לגבי המתנ"ס? בכל אופן, אנחנו מקימים חברה חדשה. יש שם איזה שהוא,

מר ג'והר חלבי : אין כל קשר בין ההלוואה הזאת לבין המתנ"ס.

מר יחיאל טוהמי : נצטרך הלוואה גם למתנ"ס?

מר ג'והר חלבי : לא צריך שום הלוואה למתנ"ס. אנחנו לא קשורים לנושא של המתנ"ס. ההלוואה הזאת מיועדת להשקעה שלנו בהון מניות של החברה החדשה. החברה החדשה תצטרך לקנות ציוד. הציוד קיים במתנ"ס.

מר יחיאל טוהמי : או קיי, היא תקנה ממנו. הבנתי.

מר ג'והר חלבי : הנושא של הריבית – זה ריבית בהתאם למלחמה שלנו עם הבנקים. אני בדרך כלל מגיש ל-4 בנקים – בנק הפועלים, בנק אוצר החייל, בנק לאומי, בנק אוצר השלטון – לפי המיקוח איתם, עם הבנקים, והמו"מ, לפי זה אנחנו,

מר פבל פולב : מה הצפי? מה אנחנו מצפים?

מר ג'והר חלבי : הצפי הוא עד 4%. ההלוואה הקודמת שקיבלנו קיבלנו

3.9%

מר פבל פולב : לאיזה טווח?

מר ג'והר חלבני : זה תלוי. אם אנחנו מבקשים ל-10 שנים, זה לא צפי, זו החלטה שלנו. הצפי שאנחנו הולכים לבקש הלוואה ל-10 שנים. אנחנו יכולים לבקש אותה ל-15 שנים ויכולים ל-20. אנחנו נבקש אותה ל-10 שנים.

מר פבל פולב : כשאנחנו דיברנו על החברה העירונית, הנושא של ההלוואה לא עלה אף פעם. מה פתאום עכשיו הלוואה ומה היה הפיתרון לפני זה? לא דיברנו על הלוואה אף פעם.

מר ג'והר חלבני : לא דיברנו, נכון.

מר פבל פולב : מאיפה הרעיון בא?

מר אלי שבירו : כדי שהחברה הזאת תוכל לפעול,

מר יחיאל טוהמי : היא צריכה ציוד.

מר אלי שבירו : היא צריכה, קודם כל איזה שהוא הון ראשוני, כדי שהיא תוכל להתחיל לפעול. היא תצטרך לרכוש,

מר יעקב עמנואל : פתאום התהפכת?

מר אלי שבירו : מנו, אני קודם כל, לפרוטוקול, אנחנו באופן עקרוני היינו בעד החברה העירונית.

מר יעקב עמנואל : תירגע.

מר אלי שבירו :

אל תגיד לי תירגע.

מר פבל פולב :

לפני חודש לא קיבלנו שום הסבר.

גב' לודמילה גוזב :

הם לא היו נגד. הם ביקשו הסבר.

מר רון נחמן-ראה"ע :

אני רוצה לשאול, מה רצית לדעת פבל?

מר פבל פולב :

אני רוצה לדעת קודם כל מה פתאום אנחנו מדברים על

הלוואה שלא דיברנו על הלוואה אף פעם?

מר יחיאל טוהמי :

נדבר, אז מה? לא דיברנו, היום מדברים. מה זה קשור?

מר רון נחמן-ראה"ע :

חבר'ה, זכותו לשאול.

מר פבל פולב :

אתה רוצה לשמוע עד הסוף? סבלנות.

מר רון נחמן-ראה"ע :

אתה רוצה לדבר אלי כיו"ר?

מר פבל פולב :

כן. לדבר אליך או גם,

מר רון נחמן-ראה"ע :

דבר אלי קודם כל, לפרוטוקול. שאל שאלותיך ונען.

מר פבל פולב :

כשאנחנו דיברנו על חברה וביקשנו הסברים, דיברת, היית

עליז מאד, רצית להסביר, רצית אפילו להביא לי רואה חשבון כי רציתי לשאול אותך

הרבה שאלות. עכשיו כבר אין צורך אתה אומר, יש לך רוב, אתה לא רוצה להביא אף

אחד, שלא יסביר. איך ה-1,200,000 שיה גירעון של מתנ"ס והשאלה של יחיאל

היתה במקום, איך זה הגיע לשם בכלל? איך אנחנו מחזירים? האם הפיתרון של חברה זה יהיה פיתרון רק את הלוגו שאנחנו משנים? אז עכשיו עוד הלוואה. אז מחר אתם עוד פעם,

מר רון נחמן-ראה"ע: מה השאלה, פבל?

מר פבל פולב: השאלה למה צריך את ההלוואה. בנינו את התוכנית, לא קיבלנו הסבר, שמה לא היתה שום הלוואה.

מר רון נחמן-ראה"ע: בסדר. תקבל תשובה.

מר פבל פולב: ומי יחזיר אותה, את ההלוואה הזאת? מאיזה כיס זה ייצא בסוף?

מר רון נחמן-ראה"ע: פבל, זה ברור קודם כל. אולי מישהו מסביר פה את זה?

מר ג'והר חלבי: אני הסברתי שוב. אין כל קשר למתנ"ס. ההלוואה הזאת מיועדת להשקעת הון מניות שלנו בחברה החדשה. למתנ"ס יש כן בעיה, כולנו יודעים על הבעיה של המתנ"ס, היא תיפתר דרך החברה בצורה אחרת. חלק מהפיתרון שהחברה העירונית החדשה תקנה את הרכוש שקיים היום במתנ"ס, תקנה את המוניטין של המתנ"ס, זה יהיה חלק מכיסוי החובות של המתנ"ס וסגירת המתנ"ס.

מר פבל פולב: סליחה, יש לי שאלה, חברים, אז זה אומר שאין לנו כסף לחברה? אין לנו כסף להקים חברה?

מר רון נחמן-ראה"ע: אין לזה קשר. אין לזה קשר.

מר פבל פולב: למה אין קשר? תסביר לי.

מר רון נחמן-ראה"ע : יסביר לך עוד הפעם הגזבר. תסביר לו עוד הפעם. היועץ המשפטי, אתה רוצה להסביר לו?

עו"ד שרון שטיין : תקום חברה,

מר פבל פולב : הרעיון אני מבין.

עו"ד שרון שטיין : מאיפה יהיה לה כסף?

מר פבל פולב : אז מי מקים את החברה?

עו"ד שרון שטיין : העירייה.

מר רון נחמן-ראה"ע : העירייה. אתה.

מר פבל פולב : יפה. העירייה. אני קודם כל לא מסכים לזה אבל, אני לא

מסכים כי אני חושב שזו דווקא טעות והגירעון לא ישתנה, עוד 2,500,000, מחר אנחנו ניקח עוד 2 מיליון כי יש לך רוב. אז אין סוף להלוואות? למה? אם אנחנו אין לנו כסף, למה מקימים חברה?

מר רון נחמן-ראה"ע : אני לא מבין את השאלה שלך.

מר פבל פולב : אני שואל שאלה – מי יחזיר את הכסף? אני שואל שאלה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה צריך מבנה משפטי, על מה אתה מבלבל את המוח? מה

הקשר בין זה וזה?

מר פבל פולב : קודם כל, אל תתרגז. דבר יפה. אני מדבר איתך יפה, נכון?

מר רון נחמן-ראה"ע : טוב, אז לא אענה לך בכלל, עזוב.

מר פבל פולב : אז אל תענה לי.

מר רון נחמן-ראה"ע : תענה לו. אני לא רוצה לענות לו בכלל. עזוב, חבל. הדריכו

אותך עם השאלות האלה?

מר פבל פולב : מקימים חברה שאין לנו כסף לחברה?

מר יחיאל טוהמי : אני רוצה להגיד משהו. הלוואה זה בסדר, אנחנו בעד

שיהיה,

מר פבל פולב : הלוואה זה בסדר?

מר יחיאל טוהמי : זה בסדר גמור. בסדר גמור. גם בעסק שלך אתה לוקח

הלוואה אם אתה צריך.

מר פבל פולב : אז למה 2,500,000? מי קבע ש-2,500,000 זה מספיק?

מר יחיאל טוהמי : אני חושב שהגזבר, היית צריך להציג את זה אחרת. לא

צריך להיבהל אם אנחנו קונים את הציוד שמה ועם קניית הציוד מכסים את הגירעון.

לא צריך להיבהל מזה, סליחה, עם כל הכבוד לפבל ששואל שאלות.

גב' חנה גולן : אבל זה לא העניין.

מר יחיאל טוהמי : אז תגידו מה העניין.

גב' חנה גולן : מה העניין? מקימים חברה, היא צריכה שקל ראשוני להתחיל לעבוד, נכון?

מר יחיאל טוהמי : ברור. כן.

גב' חנה גולן : כל מי שיושב פה סביב השולחן ויש לו חברה יודע את זה. אז לא צריך להיתמם.

מר פבל פולב : אני לא מקים חברה אם אין לי כסף. צריך להחזיר את הכסף.

גב' חנה גולן : מקימים חברה בשביל לתפעל אותה מרגע הקמתה. את החישובים עשו אנשי מקצוע וזה החישוב, וזה הון המניות של העירייה. יישאר עודף – יהיה מצוין.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני רוצה להזכיר, גם כאשר הבאנו, וזה לא עבר בהצבעה, את הקמת החברה, אז כשהיו שאלות, כולל זה שראית,

מר פבל פולב : למה זה לא עבר בהצבעה?

עו"ד שרון שטיין : זה לא היה הקמת החברה, זה היה התוכנית העסקית.

מר אלי שבירו : כי לא קיבלנו את התוכנית העסקית.

מר פבל פולב : ועכשיו קיבלנו?

מר אלי שבירו : לא, אבל לא מדברים עכשיו על התוכנית העסקית.

מר רון נחמן-ראה"ע: לא מדברים על זה. אנחנו מדברים על מסגרת שכאשר אנחנו נכנס ישיבה ותהיה פה ישיבה שבה יאושר או תאושר ההקמה בהחלטת מועצה של החברה החדשה, ולאחר שהמועצה תחליט בעניין הזה, לא היום, אנחנו לא מחליטים, אנחנו צריכים לתת לה מסגרת תקציבית לפעולה שלה להתחלה. בשביל לתת לה, אתה צריך להביא כסף. זו חברה ב-100% של העירייה, כמו המתנ"ס שהוא למעשה 100% של העירייה, כמו היכל התרבות שהוא 100% של העירייה, כמו פארק אתגרים שהוא 100% של העירייה. אין פה שותפים פרטיים. ולכן זו חברה אחת שכוללת את כולם, בבעלות מלאה של העירייה.

אנחנו לקחנו למרכז הספורט, לקאונטרי, לקחנו בזמנו הלוואה. תמורת הלוואה החברה הכלכלית נתנה לעירייה את המניות, עבור רכוש. אתה חייב לעשות את הדברים האלה. מאיפה אתה לוקח עכשיו את הכסף הזה? המתנ"ס לא יכול לקחת. אם הוא היה יכול לקחת לא היינו יושבים בכלל עם העניין הזה. החברה שתקום תסדר את הדברים. בשביל לעשות את כל נושא הבסיס הכלכלי של החברה, יצטרכו לקחת הלוואה. מי נותן את התמורה בעד הלוואה שלוקחים? זה הרכוש שישנו. יש כל מיני דברים שבחזקתו של המתנ"ס בקטע הזה ויש מוניטין. מה זה מוניטין? מוניטין זה שווה ערך. אם אתה יש לך פירמה כלכלית עסקית, המוניטין שלך שווה ערך. ולכן את כל זה עושים הכלכלנים בכימות ועושים את הדבר הזה. ועל כן צריכים לתת להם מסגרת תקציבית. אנחנו מדברים פה על אישור עקרונית. אנחנו לא מבצעים שום דבר כרגע, האישור העקרוני צריך להתקבל.

ולמה זה נעשה? כי לצערי הרב עד ה-22 לאוגוסט שהיינו צריכים לאשר את החברה החדשה, בגלל מה שהיה, ישיבה חוזרת ועוד חוזרת וכל הדברים, נתקענו עם התקנון עד ה-22 לאוגוסט. ואני כבר אומר לכם שאחרי ה-22 לאוגוסט, אולי ביום אחד למחרת, אנחנו נכנס ישיבה ונאשר את החברה. ואז אנחנו צריכים להגיד – או קיי, מה הבסיס הכלכלי שלה?

גב' חנה גולן: אז אנחנו עושים עכשיו במקביל.

מר רון נחמן-ראה"ע : ועכשיו עושים את הדבר הזה, את העיקרון. יוצאים לחופשות, אנשים לא נמצאים פה וכדומה. כן, מנו.

מר יעקב עמנואל : למה 2.5 ולא 5 מיליון?

מר פבל פולב : בעלי המקצוע החליטו.

מר רון נחמן-ראה"ע : שאלה טובה. למה 2.5 ולא 5? למה לא 1.5 מיליון? תקבל תשובה.

מר ג'והר חלבי : זה בהסתמך על הבדיקה של רואה החשבון, שהוא ערך את הבדיקה שלו, הוא גם ערך את התוכנית העסקית, ועל בסיס זה אנחנו,

מר רון נחמן-ראה"ע : זה הוגש בפעם הקודמת, מנו, באותן שתי ישיבות.

מר יעקב עמנואל : אבל לא הוגש על 2.5 מיליון אז.

מר רון נחמן-ראה"ע : בטח.

מר פבל פולב : רון, הפגישה עם רואה החשבון עדיין בתוקף? הפגישה עם רואה החשבון שאתה הבטחת, בתוקף?

מר רון נחמן-ראה"ע : לא יודע, פגישה עם רואה חשבון.

מר יעקב עמנואל : אתה שם בטור ליניארי את המוניטין, את המשאבים, את ה-

facilities, את המתקנים, את הציוד. מול זה אתה שם את ההתחייבויות, נכון? ואתה

מגיע לאיזה שהוא איזון. יש איזו שהיא טבלה כזו שמראה לך?

מר ג'והר חלבי : אין לי. אין לי פה. אני לא מחזיק משהו נתון עכשיו ביד.

אני יכול לקחת מרואה החשבון איך הוא הגיע לזה ולהביא.

מר יעקב עמנואל : יש לך חוב במתנ"ס, אני לא יודע כמה הוא. אתה יכול

להגיד לנו כמה הגירעון שלהם היום כרגע?

מר ג'והר חלבי : של המתנ"ס?

מר יעקב עמנואל : כן. אתה יודע?

מר ג'והר חלבי : 2 מיליון שקל.

מר יעקב עמנואל : 2 מיליון. וזה לא ייטמע בתוך ה-2.5 האלה בהון מניות?

מר ג'והר חלבי : מה זאת אומרת?

מר יעקב עמנואל : תהיה לך הלוואה בעירייה, אתה חייב במתנ"ס כספים

לספקים, לאנשים. יגידו – אדוני, יש חברה עירונית שצריכה לתפעל את המתנ"ס, מהכסף הזה תמלא. אני שואל אותך.

מר ג'והר חלבי : זה עובר לחברה החדשה.

מר יעקב עמנואל : מי מכסה את הגירעון של המתנ"ס?

מר ג'והר חלבי : המתנ"ס מוכר את הציוד שלו, את המוניטין שלו, את כל מה

שיש לו,

מר יעקב עמנואל : ואתה קונה את זה ב-2.5 מיליון.

מר ג'והר חלבי : זה לא בהכרח ב-2.5 מיליון שקל.

מר יעקב עמנואל : אלא?

מר ג'והר חלבי : זה תלוי מה הערך שלו.

מר יעקב עמנואל : אז אתה לא יכול להגיד מה הגירעון מול ה-2.5.

מר ג'והר חלבי : מה קשור הגירעון לערך של הנכסים שיש לו.

מר יעקב עמנואל : תקשיב למה שאתה אומר לי. אתה אומר לי שאתה מקים

חברה והחברה "קונה" את המתנ"ס. בסדר? במירכאות כפולות ומכופלות. היא קונה

גם את החוב, גם את היתרות וגם את החוב. החוב כרגע הוא כ-2 מיליון שקל. 2 מיליון

השקל האלה יזקפו, ייטמעו בהון מניות?

גב' חנה גולן : אני יכולה להסביר?

מר רון נחמן-ראה"ע : כן. תסבירי בבקשה.

גב' חנה גולן : אם יש חברה שהיא לקראת פשיטת רגל, היא מוכרת את

עצמה, מוכרת את הציוד שלה, את המבנה שלה, את המוניטין שלה, את הכול. יש

הערכה, מעריכים כמה כל זה שווה והחברה מוכרת. מוכרת למישהו אחר שהוא מקים

חברה. זה בדיוק.

מר יעקב עמנואל : זה לא מה שאני שאלתי.

עו"ד אריאל עזריה : תני לי להסביר. אני הבנתי מה הוא שאל, אני אנסה

להסביר.

מר יעקב עמנואל: זה לא מה שאני שאלתי. האם החוב הזה מכוסה על ידי ה-

2.5 האלה? אם זאת יישות משפטית אחת, אז מה?

גב' חנה גולן: זו לא יישות משפטית אחת.

מר ג'והר חלבי: בהנחה שהחברה העירונית הזו עומדת על 2.5 מיליון שקל,

עו"ד אריאל עזריה: הוא שאל משהו אחר, אני אסביר.

מר ג'והר חלבי: תן לי רק להשלים בחצי משפט. והגירעון של המתנ"ס הוא

רק מיליון שקל. אבל הערך של המתנ"ס, הנכסים של המתנ"ס, הוא 2 מיליון שקל.

הוא ימכור את הנכסים שלו וישאר לו רווח.

עו"ד שרון שטיין: ישאר לו רווח.

מר ג'והר חלבי: ואם הגירעון שלו 10 מיליון שקל גם והנכסים שלו

והמוניטין שלו,

עו"ד אריאל עזריה: זו לא השאלה שלו אבל.

עו"ד שרון שטיין: זו כן השאלה שלו. רק הוא מסתכל על המספרים האלה

בכיוון ההפוך.

עו"ד אריאל עזריה: לא, לא, זו לא השאלה. תן לי לתת תשובה ותגיד אם זו

היתה השאלה.

מר רון נחמן-ראה"ע : למה לכם? שואל בן אדם שאלה. שאל את השאלה ברורה.
מנו, בבקשה, תשאל עוד פעם.

מר יעקב עמנואל : אתה מקים כרגע חברה עירונית. החברה העירונית הזאת
מכילה בתוכה את המתנ"ס, על הטוב,

עו"ד שרון שטיין : לא, לא.

גב' חנה גולן : לא, אין מתנ"ס. יש עמותה, אין מתנ"ס.

עו"ד שרון שטיין : יש עמותה.

מר יעקב עמנואל : תקראו לה מה שאתם רוצים.

גב' חנה גולן : אנחנו קונים מהעמותה את הציוד והמוניטין. מה יהיה עם
העמותה? היא תיסגר.

מר יעקב עמנואל : מה יהיה עם החוב שלהם אבל?

גב' חנה גולן : אנחנו קונים, בכסף שאנחנו קונים יכסו את החובות.

עו"ד אריאל עזריה : חנה, שניה אחת, אני אתן תשובה בהירה. ואם ג'והר יאשר
את הדברים שלי, אני פשוט נותן תשובה שאני מניח שזו התשובה לשאלה.

מר יעקב עמנואל : כי לפי המכתב הזה, אתה לא מבין, אם אתה קונה את
החוב, כלומר הון המניות מצטמצם.

עו"ד אריאל עזריה : לא, לא, לא, תן לי להסביר.

מר יעקב עמנואל: הוא מצטמצם. בפועל הוא מצטמצם.

עו"ד אריאל עזריה: תן לי להסביר. הוקמה חברה חדשה, חברה ב'. יש חברה קיימת, חברה א'. חברה ב' עכשיו בהקמה, היא תקבל מהעירייה 2.5 מיליון שקלים. הכסף הזה יגיע בהלוואה, על זה אנחנו מצביעים, שהעירייה תקבל את הכסף.

מר יעקב עמנואל: לא, לא, אתה לא מצביע לקבל את ההלוואה, אתה רק מצביע עקרונית. אל תבלבל בין הדברים.

עו"ד אריאל עזריה: המניות זה חברה ב', שהזכויות של חברה ב' נקנות באמצעות 2.5 מיליון. לחברה א' יש רכוש. תקשיב לי ותגיד לי אם זה נכון. לחברה א' נניח שיש רכוש בשווי של מיליון שקלים. חברה ב' נותנת לחברה א' מיליון שקלים, הרכוש עובר. עכשיו לחברה א' יש מיליון שקלים. עם מיליון השקלים היא מכסה את החובות שלה.

מר אלי שבירו: נכון. והמניות שלך לא יורדות, הן הופכות להיות ברכוש ולא בכסף.

מר רון נחמן-ראה"ע: מנו, תסיים. אחר כך טוהמי ישאל את השאלות ואריה ברסקי, המבקר, ישיב. אנחנו נגמור שאלות של חברי מועצה, ברסקי יענה.

מר יעקב עמנואל: אין זמן פתאום? תוך 24 שעות לכנס על דבר כזה ישיבה שלא מן המניין? אז עוד שתי דקות. אתה יודע לכמת מוניטין? אתה אומר לי מוניטין, דברים מהאוויר. אתה יודע לכמת? יש לה מוניטין, עולה כסף, מה זה הדבר הזה?

עו"ד שרון שטיין: הוא לא צריך לכמת.

מר יעקב עמנואל : הוא שאל. הוא אמר.

עו"ד שרון שטיין : מנו, עם כל הכבוד,

מר יעקב עמנואל : אתה הדובר שלו?

מר רון נחמן-ראה"ע : הוא יועץ משפטי.

מר יעקב עמנואל : לא, שהוא יענה.

מר רון נחמן-ראה"ע : הוא יועץ משפטי, אתה לא תקבע מי יענה. אני אגיד לך מי יענה, מנו, אני אגיד לך.

עו"ד שרון שטיין : שניה רגע, זה לא תפקידו של הגזבר לכמת את המוניטין. הוא יקח איש מקצוע.

מר יעקב עמנואל : שמישהו יגיד – מוניטין עולה כך וכך.

מר רון נחמן-ראה"ע : 10 מיליון למוניטין. אני אומר לך, 10 מיליון המוניטין, בסדר?

מר יעקב עמנואל : בסדר גמור.

מר רון נחמן-ראה"ע : 10 מיליון. באמת, במשך 12 שנה אני לא זוכר שחבר מועצה שאל שאלות כאלה לגבי מוניטין.

מר פבל פולב : אז מה?

מר רון נחמן-ראה"ע : עד שהגיע פבל למועצה ואז נפתחו לנו העיניים. עכשיו אנחנו מבינים את זה. עכשיו כרגע אני מבקש דיון מסודר. תשאל את השאלות שלך.

מר יעקב עמנואל : אז אני מנסה לשאול שאלות, אבל כולם מתרגשים וקופצים.

מר רון נחמן-ראה"ע : כן, בגלל ש -

מר יעקב עמנואל : בגלל ש-מה? בגלל שיש רטוריקה נפסדת?

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, תשאל, אני נותן לך את הכבוד הראוי לך, בבקשה, תקבל תשובות. נו, תשאל.

מר יעקב עמנואל : אני שאלתי – מישהו יודע לכמת מה זה מוניטין?

מר רון נחמן-ראה"ע : או קיי, זאת השאלה.

עו"ד שרון שטיין : יש אנשי מקצוע שזה התפקיד שלהם. מה לעשות, גזבר של העירייה לא אמור לדעת איך לכמת מוניטין של עסק או של מרכז קהילתי. ביום שיגיעו, האישור הוא אישור עקרוני, ג'והר מקבל אישור עקרוני לקחת מסגרת של הלוואה. אתם לא מאשרים את ההלוואה ולא מאשרים את תנאי ההלוואה ולא את הריבית ולא את ההחזרים.

מר יעקב עמנואל : לא, זה ברור, אבל זה פרומו לאותה ישיבה שתהיה, אתה לא מבין את זה?

עו"ד שרון שטיין : שניה, רגע, מנו.

מר יעקב עמנואל : מה שניה? חבר מטומטמים יושבים כאן? באמת.

עו"ד שרון שטיין: מוניטין – יש אנשי מקצוע. מה לעשות? יש כזה דבר, כמו בביטוח, יש אנשים שמתמחים ב-לכמת גירעונות בביטוח, יש אנשים שמתמחים ב-לכמת מוניטין. כשיגיע המועד שבו ינהלו את המו"מ מול המתנ"ס על רכישת הציוד שלו, על מצב העובדים שלו ועל המוניטין שלו, יהיה איש מקצוע שיכין חוות דעת שתכמת את שווי המוניטין של המתנ"ס. הוא אמור לדעת כמה שווה למשל צבר החוגים שהוא מקיים וצבר הכספים שהוא אמור לקבל מן ההורים? מה זה רלוונטי?

מר רון נחמן-ראה"ע: שרון, מנו שואל שאלה – כינסתם ישיבה שלא מן המניין, אתם מבקשים לעשות אישור לקבלת הלוואה, שהמועצה תאשר. מחר אין ישיבה שצריכה לאשר את החברה. למה זה לא בא עם החברה, עם הכול וכל הדברים האלה? אני מבין אותך?

מר יעקב עמנואל: נכון. סוף סוף אתה מבין אותי. אני ממש מלא הערכה שאתה מבין אותי.

מר רון נחמן-ראה"ע: מה לעשות? היית ממלא מקום שלי הרבה שנים, אני צריך להבין אותך.

מר יעקב עמנואל: הייתי, נכון.

מר רון נחמן-ראה"ע: אז אני עכשיו אומר, הבנת את השאלה הזאת, שרון? אתם צריכים להבין דבר אחד, יושבים פה חברי מועצה, לא מכירים את הפרוצדורה, לא יודעים איך זה עובד, לא יודעים שבקיץ, ביולי אוגוסט, יש חופשות של מדינת ישראל, לא יודעים כלום. הם לא נמצאים, הם לא בעניינים האלה. תתחילו להסביר להם בעברית קלה למה צריך לעשות את הישיבה הזאת היום ולא ב-23 לאוגוסט. זאת השאלה שהוא שואל.

מר יעקב עמנואל : נכון. גם.

מר רון נחמן-ראה"ע : טוהמי ואחר כך יוסי ואחר כך תשיבו.

מר יחיאל טוהמי : רון, אני מבין שפה, אתה בא כרגע ואתה אומר – לא ניכנס כרגע לעניין של המתנ"ס, אני בא להצביע, אני רוצה להקים זה, אני צריך את הכסף בשביל לעשות א', ב', בשביל להתקדם בעניין. נכון? אני לא טועה? אבל ברור שעושים קשר, מה לעשות? עושים קשר, שהולכים למהלך כזה שעושים הקמה של תאגיד, שזה גם מרכז אתגרי וכל הדברים האלה, ברור שעושים פה, אנשים פה עושים איזה שהוא קשר. ברור, אתה שומע את הקשר, לא אני אמרתי אותו, זה לא שאני המצאתי אותו.

גב' חנה גולן : אבל מישהו מסתיר פה משהו?

עו"ד שרון שטיין : מישהו מסתיר?

מר יחיאל טוהמי : לא, ההיפך. לא אמרתי את זה. אני לא אמרתי את זה.

מר רון נחמן-ראה"ע : תנו לו לסיים את הדברים. אחר כך היועץ המשפטי והמבקר והמנכ"ל ישיבו.

מר יחיאל טוהמי : אני לא אמרתי את זה. אין פה מה להסתיר. יש פה דברים ברורים לחלוטין. גם ככה אנחנו רוצים להקים, כולם רוצים פה להקים לדעתי תאגיד, רובם רוצים להקים.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה אל תדבר בשמו של אף אחד. דבר בשם של עצמך, אל תדבר בשם של מישהו אחר. זה הכול.

מר יחיאל טוהמי : אני בעד תאגיד. מה שאני אומר, העניין של המתנ"ס, נדון

בישיבה אחרת בעניין הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני הבנתי את התשובות שלך. בסדר.

מר יחיאל טוהמי : מה לא בסדר?

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, בבקשה.

מר יוסי חן : קודם כל, אני לא רואה מה ההבדל מבחינת הצבעה היום

ולפני חודש. בדיוק על אותו נושא רצינו את האמון של סיעת אריאלי, שדרך אגב, היום, שלא מגיעים שני החברים שלהם כי ככה הם מתייחסים ברצינות לפעילות שלהם, וזה ברור לי שהם ימשיכו לא להגיע, כי הם לא רלוונטיים.

שתיים – אני אומר לכם שבכל הקניה הזו אין מה לקנות ואין מה למכור. אין מוניטין ואין ציוד. רוצים לאשר עכשיו 2.5 מיליון שקל למתנ"ס? אני בעד. תביאו עכשיו אישור – אני בעד. מי אמר לכם שאני נגד? תביאו. רוצים להביא עכשיו 10 מיליון שקל לספורט? אני בעד. אבל למה לעשות לנו כאילו, איך אמר ראש העיר? לא מבינים. אנחנו לא יודעים שיש חופשות, אנחנו מנותקים מהעיר, אנחנו באים פה רק לישיבות מועצה ואחרי זה אני ישר עוזב את העיר, הולך למקום אחר. אתם פה, עם כל הכבוד, אף אחד מכם לא מבין בספורט יותר ממני. מה לעשות? זה המצב. אני כל החיים שלי התמחיתי רק בספורט. ואם עכשיו באים להגיד לי שהולכים להעביר 2.5 מיליון מכיס אחד לכיס שני, תעבירו את זה. אבל למה להעביר את זה? בואו תקראו לזה איך שאתם רוצים. אני בעד. קודם כל שיהיה ברור, אני בעד. אבל אני אומר לכם, ה-2.5 מיליון שקל האלה יורדים לטמיון. אתם הולכים וזורקים 2.5 מיליון שקל לפח. כי אני אשב אתכם פה בעוד שנה ובעוד שנתיים ומתי שתרצו, אתם תראו ששקל אחד מזה לא יבוא לטובת פעילות שוטפת של התושבים. אם זה בספורט ואם זה בתרבות ואם זה בכל דבר.

אני לא יודע איך הגעתם ל-2.5 מיליון. אני צריך לדעת מפורט, שיבוא היום ויעריכו לי את זה ויגידו לי מה בדיוק קונים. מה זה מוניטין? אנחנו העברנו עמותות ספורט את

כל הפעילות למתנ"ס, קיבלנו איזה מוניטין? קיבלו מוניטין? העבירו.

גב' חנה גולן : אבל קיבלו כסף, סליחה.

מר יוסי חן : קיבלו כסף עבור חובות של תמיכות שלא העבירו במשך 3

שנים תמיכות על פי חוק. כי אם לא היו מקבלים את זה בבית משפט,

גב' חנה גולן : לא, לא עבור תמיכות, יוסי, אתה יודע בדיוק עבור מה הם

קיבלו.

מר יוסי חן : אז אני אומר לך, חנה, תבדקי, תחברי את כל הכספים

האלה שהעבירו,

מר יחיאל טוהמי : עבור גירעונות.

מר יוסי חן : גירעונות, בטח, כי אם העבירו 17,000 שקל למועדון כדורגל

כשעכשיו אתם פתאום באים ואומרים 760,000 שקל, אז ברור שבין 17,000 שהחזיקו

פה את המועדון, היום ג'והר היה מתחבא, ואותו אחד שצועק גירעונות התחנן לפני

חודש – למה אנחנו לא נחזור למתכונת הקודמת של העמותות?

מר יחיאל טוהמי : אני בעד. אני בעד.

מר יוסי חן : אז תגיד להם את זה. תגיד שאתה מוכן. תגיד שאתה מוכן,

שפה חוסכים מאות אלפי שקלים כל שנה לעירייה.

מר יחיאל טוהמי : אני מוכן לחזור חזרה. אני מוכן.

מר יוסי חן : אתם הולכים לזרוק 2.5 מיליון שקל לים.

מר יחיאל טוהמי : אני אמרתי את זה.

מר יוסי חן : אז יופי, אז שהם יידעו את זה.

מר יעקב עמנואל : אני מוכרח להשחיל מילה. אם מקימים חברה עירונית משום שהמתנ"ס אולי נכשל, אולי. אם הוא נכשל ללא מוניטין, אז מה אתה מוכר, עסקי אוויר? תחשוב רגע, קצת מחוץ לקופסא.

מר רון נחמן-ראה"ע : מי אמר לך? אתה קבעת עובדה שהוא נכשל. על בסיס מה קבעת את הקביעה הזאת, מנו?

מר יעקב עמנואל : אמרתי אולי. רון, אני אומר אולי. אז למה אתה מקים חברה? אם הכול בסדר, אם יש לו מוניטין, למה אתה מקים חברה? אני באמת שואל שאלה לא בהתרסה ולא בקנטור. אני רוצה לבקש תשובה.

עו"ד שרון שטיין : מכל חברי המועצה שיושבים פה, רק אתה וטוהמי ישבתם בדיון עוד במועצה הקודמת שדן בנושא תוכנית האב לספורט.

מר יעקב עמנואל : אתה יודע כמה תוכניות היו פה שירדו לטמיון?

מר רון נחמן-ראה"ע : לא, לא היו כמה, היתה תוכנית אחת.

מר יעקב עמנואל : לא, לא, לא נכון.

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, אתה רוצה לסיים את הדברים שלך? בבקשה.

מר יוסי חן : כן, כן, אני רוצה לסיים. קודם כל, אם שואלים, אני אענה

למנו למה הגיעו למצב הזה במתנ"ס. כי פשוט מאד, אישרו להם X כסף והפעילות עלתה פי 3. פשוט, פשוט מאד. אמרו להם – יש לכם מיליון שקל, הפעילות עלתה 3 מיליון. עכשיו נוצר גירעון של 2. אם אני הייתי למשל יושב באזור המתנ"ס היום, או בכל תפקיד, הייתי בא לראש העיר, בזמן אמת, לא הייתי יוצר את הגירעון, הייתי אומר לו – אדוני ראש העיר, התקציב שאישרת לי, אני לא יכול לקיים איתו את הפעילות, אני לא מקיים פעילות. או שתעביר לי כסף או שאני לא מקיים. לא חוכמה להכניס לגירעון.

בקטע הזה אתם תטפלו, תמצאו איך לפתור את הבעיה של הגירעון, איך למצוא גם את הפיתרונות לקטע הזה של כל המעבר. אבל עשינו את זה כבר פעם. פעם פירקו את המתנ"ס והעבירו לעירייה, מהעירייה למתנ"ס ועכשיו מחזירים. אבל מה שחשוב לי, באמת, זה דברים שבשוליים. מה שחשוב לי עכשיו זה כמה דברים.

1. קיים חוסר ודאות בכל העיר לגבי הספורט. קבוצת כדור-עף עומדת לפני פירוק. קבוצת כדורסל מדשדשת, עומדת, לא יודעים, חוסר ודאות, לא יודעים אם הם פועלים כחוג. הבטיחו להם שהם הולכים לעלות ליגות. קבוצת כדורגל לפני פירוק, שחקנים רוצים לעזוב את המועדון, לא יודעים מה קורה איתם. שואלים – מה קורה איתנו? אף אחד לא יודע גם לתת להם תשובות. כל אחד מתחמק מלתת תשובות. לגבי כל הקטע הזה של ההשקעה במגרש, שדובר להשקיע במגרש, אני הייתי רוצה לקבל תשובות לכל הדברים האלה, מה קורה עם התאורה? מה קורה עם הדשא? מה קורה עם כל הכספים האלה שהבטיחו להם לעונה הזו? חוסר ודאות מוחלט. ואני אומר עוד פעם, בסוף ייצא מצב שאנחנו נשים את ה-2.5 מיליון, קבוצת הכדורעף תיסגר,

מר פבל פולב : לא ישתנה שום דבר.

מר יוסי חן : לא ישתנה ויהיה יותר גרוע. יהיה יותר גרוע, אני אומר בוודאות.

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, עוד משהו להוסיף?

מר יוסי חן : זהו.

גב' חנה גולן : בואו נפרק.

מר יוסי חן : את מה נפרק?

גב' חנה גולן : את מה שיש.

מר יוסי חן : את מה?

גב' חנה גולן : הכול כל כך רע, בוא נפרק.

מר יוסי חן : אמר סגן ראש העיר – בואו נחזיר חזרה את המצב לקדמותו

לעמותות. אולי באמת זה פיתרון.

גב' חנה גולן : אני לא שמעתי מה אמר סגן ראש העיר, שמעתי מה אתה

אמרת.

מר יוסי חן : אני לא אמרתי לפרק.

גב' חנה גולן : אבל אם הכול כל כך רע, תקבלו החלטה לפרק.

מר יוסי חן : לא, מה פתאום לפרק? תקבלו אתם את ההחלטה לפרק.

ההחלטה לקחת 2.5 מיליון שקל ולשלם אותם על מוניטין שלא קיים ועל ציוד שלא

קיים ועל אוויר, זה לא עובד. בואו ניקח את ה-2.5 מיליון שקל ונעביר את זה לפעילות

שוטפת.

מר רון נחמן-ראה"ע : אני אתן לך תשובה. ביום ראשון הקרוב, ב-24 לחודש, מחלקת הנוער של אריאל מקבלת את הפרס הארצי לנוער, יחידת נוער מצטיינת במדינת ישראל. זה חלק מהדבר הזה. אז לבוא ולהגיד על מוניטין,

מר יוסי חן : זה נחשב מוניטין? אם צריך לשלם על זה מוניטין כשיעבירו את זה לחברה,

מר רון נחמן-ראה"ע : לפני שנתיים לא קיבלו את הדבר הזה וגם לא לפני 3 שנים.

מר יוסי חן : בסדר, אבל לא מתמחרים את זה לפי מוניטין. יש תקצוב שוטף לדבר הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, הרי הבנתי מה אתה מדבר. מה אתה חושש? כמו שאני הבנתי את מנו, שאם לוקחים את הכסף הזה ומכסים חובות שיהיו שמה, למעשה לא נשאר לפעילות חדשה.

מר יוסי חן : בדיוק.

מר רון נחמן-ראה"ע : זאת השאלה שלך, נכון?

מר יוסי חן : כן. ולא יישאר. בדיוק לזה אני מתכוון, שאנחנו גם נשים את ה-2.5, שזה תקציב הון עתק, תהיה כותרת בעיתון ולא יהיה כלום כי הכול יתפרק.

מר רון נחמן-ראה"ע : קודם כל, אני שמח שאני הבנתי אותך, נכון?

מר יוסי חן : הבנת טוב מאד.

מר רון נחמן-ראה"ע : אז בבקשה, אדוני המבקר.

מר אריה ברסקי : קודם כל, העברת הכספים. מנו, לשאלתך איך זה עובד, כשיש חברה חדשה, כל המאזן שלה בנוי משני חלקים – מנכסים בצד אחד והתחייבויות הון בצד השני. כשנכנסים הכספים בנכסים השוטפים כנכסים כנגד הון מניות. זו הפעולה הראשונה. כלומר, בחברה החדשה יש נכסים ויש הון מניות, שהבעלים של הון המניות זה בעצם העירייה, כמו בכל חברה אחרת. ברגע שיש את המזומנים ויש את הנכס השוטף הזה, החברה מחליטה מה לעשות איתו. היא יכולה לקנות ציוד, היא יכולה להתחייב על כל מיני פעילויות שהיא עושה. ובהתאם להחלטה של ההנהלה או מי שימנה את הדירקטוריון שינהל את כל העסק הזה, הם יחליטו מה לעשות. אז זה מבחינת החברה.

מבחינת הציוד שנרכש – זו כבר תהיה החלטה, אם קונים ציוד,

מר יוסי חן : איזה ציוד? תגיד לי מה, כמו מה למשל?

מר פבל פולב : כיסאות, שולחנות.

מר יוסי חן : אין ציוד, בוא, אין כלום.

מר אריה ברסקי : מוניטין זו היתה שאלה טובה, כי זה באמת, מוניטין זה נכס שהוא לא מוחשי. זה איזה שהוא מושג,

מר רון נחמן-ראה"ע : וירטואלי.

מר אריה ברסקי : בדיוק. הוא מן חלקלק כזה. אתה לא תמיד יכול לשים את האצבע מה זה מוניטין. כי מעריך שווי אחד יכול להחליט שזה מוניטין א', אחר ב'. ברמה העקרונית מוניטין נחשב כמה שנקרא עודף תשואה על נכסים. אם למשל מה שראש העיר אמר עכשיו, שהמתנ"ס זכה בפרס ויש פעילות, שהפעילות הזו יכולה להניב הכנסות עתידיות, יש לזה איזה שהוא שווי.

מר יוסי חן : הכול לא למטרות רווח. אין הכנסות. אין הכנסות, בוא נשים את זה על השולחן. אני אומר, בוא במקום זה תציע להם, כמה הגירעון של המתנ"ס, 2 מיליון? בוא נעשה 2 מיליון שקל למתנ"ס העברה, נכסה גירעון. למה חברה? למה לערבב בשר עם חלב בכל הסיבוב הזה? בוא נעביר להם 2 מיליון, עכשיו לקראת 2012, התמיכות.

עו"ד שרון שטיין : אבל יבוא מישהו אחר וגם,

מר יוסי חן : איך אתה תמכת כל השנים במתנ"ס, העברת להם 1,700,000 פעם ואחר כך עוד 300,000?

עו"ד שרון שטיין : זה קניית שירותים.

מר רון נחמן-ראה"ע : זה קניית שירותים, יוסי.

מר יוסי חן : המצאה של קניית שירותים זה רק בתקופה האחרונה. לפני כן היתה ועדת תמיכות מתכנסת והיינו תומכים, היו מגישים הצעה והיינו מעבירים.

מר רון נחמן-ראה"ע : 3 שנים כבר לא עושים את זה, יוסי.

מר יוסי חן : אז בוא נקרא לזה קניית שירותים מהעירייה. נעביר להם את הכסף, נכסה להם את הגירעון, ובמקביל,

עו"ד שרון שטיין : אבל אתה צריך למבקר הפנים, כשאתה בא וקונה שירותים שאתה משלם פעם בשנה 1,500,000 שקל למתנ"ס עבור השירותים שהוא משלם לך, ופתאום אתה משלם לו 2.5 מיליון שקל בשנה, ואז הוא ישאל אותך – תגיד לי, על מה אתה משלם מיליון שקל נוספים?

מר יוסי חן : זה גם בעייתי.

עו"ד שרון שטיין : איזה שירותים נוספים קיבלת ביחס ל-3 השנים האחרונות עכשיו יותר?

מר יוסי חן : אז עכשיו אתה מכניס את עצמך לפלוטר עם הנושא של קניית השירותים, מה שלא היה לך ב -

עו"ד שרון שטיין : מה לעשות?

מר יעקב עמנואל : הויכוח הוא, הוא לא ויכוח, רק להשלים עוד קטע אחד שחסר. בדיונים המקדמיים שהיו כאן לקראת הקמת שתי החברות,

מר אלי שבירו : חברה אחת.

מר רון נחמן-ראה"ע : תהיה חברה אחת ולא שתיים.

מר יעקב עמנואל : אנחנו דיברנו שהיא תקבל, אנחנו מקימים את החברות האלה כי זה יהיה צינור לקבל כספים ממשרדי הממשלה, נכון?

עו"ד שרון שטיין : כן.

מר יעקב עמנואל : איפה הקטע הזה? איפה הוא הולך? איך הוא משלים את ה-2.5? כלומר, צריך לחבר את הכול ביחד.

תראה, העירייה הזאת כבר לקחה כמה וכמה הלוואות. זה בסוף יפול על מישהו. צריך להבין, צריך כאן אחריות. צריך להבין את העניין הזה.

מר רון נחמן-ראה"ע : אתה יודע מה החוב המצטבר שיש לעיריית אריאל?

מר יעקב עמנואל : אני לא יודע.

מר רון נחמן-ראה"ע : שמעת מה אמר הגזבר? במדינת ישראל זה מהרשויות עם

החוב, איך קוראים לזה, אובליגו, הכי נמוך במדינת ישראל. אתה מבין?

גב' חנה גולן : בגלל זה הורידו לנו ממענק האיזון.

מר רון נחמן-ראה"ע : וזאת אחת הבעיות. כשאתה מקבל מענק איזון, אז נותנים

לך עוד בונוס אם ההתחייבויות של העיר הן מאד מאד גבוהות. אז ככה שאתה טוב

ואתה רק 5 מיליון, גם לא תקבל מענק איזון. אתה מבין את העניין?

מר אריה ברסקי : גם מבחינה פרוצדוראלית כשמדובר בחברה עירונית, אתה

יכול להתנהל איתה אחרת. כי היתה טענה עוד בזמנו כשאלו עוד היה פה בוועדת

ביקורת, שרצו יותר פיקוח, יותר שליטה על גופים של העירייה. החברה הכלכלית

למשל מוחזקת ב-100% על ידי העירייה. המתנ"ס בקונסטלציה הנוכחית לכאורה אין

לו, אין איזה שהוא אמצעי שליטה וכל העברת כספים היא בעייתית, תמיכות או קניית

שירותים. ברגע שזה חברה עירונית ומשרד הפנים מאשר אותה, ההתנהלות מבחינה

פרוצדוראלית היא הרבה יותר טובה ויותר נכונה גם.

מר יוסי חן : אבל אני מזכיר שלא קיבלתי תשובות לגבי כל הנושא של

כדורגל, כדורסל, כדור-עף. איפה עומד הכול?

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, תראה, מכל הדברים האלה, השאלה המהותית זה מה

שאתה אמרת. כי אם ישנה קריסה של מערכות, מה יש פה? אני רוצה לשמוע את מנהל

המתנ"ס. קוקי, תחזור בבקשה על השאלה. קוקי, אתה לא היית פה קודם, הוא נתן

כמה משפטים מאד חמורים.

מר יוסי חן : היה חוסר ודאות מוחלט בעיר אריאל, בכל הקשור לספורט. ואני מתמקד בספורט, אולי יש גם דברים אחרים. קבוצת כדור-עף עומדת בפני פירוק. קבוצת כדורגל – חוסר ודאות מוחלט. חוץ מסגירת מאמן, אף אחד לא יודע מי נגד מי. שחקנים לא יודעים מה קורה איתם, שלא לדבר על להביא שחקנים מבחוץ כמו שהביאו. ומה לעשות, בכל קבוצה מתוקנת צריך גם שחקנים מבחוץ. קבוצת הכדורסל, מי ששואל, אומרים – אם אנחנו נתנהל השנה כחוג נגיד תודה. לא יודעים מה התקציבים. לא סגרו עם מאמנים. העונה בפתח, בעוד שבועיים כבר צריך להתחיל לארגן כסף להרשמות של הקבוצות באיגודים. מדובר פה באלפי שקלים שחייבים כבר להעביר אותם. אני רוצה את התשובה לתת מחר, כשאני יוצא מפה לתושבים, מה קורה עם כל הענפים האלה. כי פה אומרים לנו עכשיו, הולכים לבקש 2.5 מיליון שקל לחברה עירונית כהלוואה לטווח ארוך, שההלוואה הזו אמורה לכסות את הגירעון של המתנ"ס. אז אם לא שמעת, אני הצעתי שיביאו הצעה לסדר פה, כל גירעון שקיים במתנ"ס אני אאשר, אני בעד להעביר את הכסף ולסגור את הגירעון, אבל לא להלביש את זה כאילו את העניין של הספורט. ואז מה שיקרה, כי אני יודע מה שיקרה הרי, 2.5 מיליון שקל, רוב הכסף לא יבוא לפעילות השוטפת. ואז אנחנו נישאר קרחים מפה לפה ועם כותרת בעיתון, שעיריית אריאל העבירה 2.5 מיליון שקל. אז אני רוצה לדעת מה אני עונה מחר לשחקנים, למאמנים, לכל מי שעושה פה. דרך אגב, דיברתי עם המנכ"לית כרגע. היתה פה הצעה לקנות קבוצה בליגה ב' ב-100,000 שקל. לעלות לליגה ב' עולה חצי מיליון שקל ולא בטוח שתעלה, ואתה יודע את זה קוקי. יש הצעה מחר לקנות קבוצה ישר לליגה ב'.

מר אריה ברסקי : שינוי שם עושים רק?

מר יוסי חן : לא, אותו שם, אותו הכול. השם שלנו כאילו, השם של העיר. פה, בגלל חוסר הוודאות, אף אחד לא יודע לענות על כלום. הייתי רוצה תשובות להכול.

מר רון נחמן-ראה"ע : קוקי, הוא שאל שאלות מאד מאד יסודיות. תן קודם כל תמונה לגבי היום מה הפעילות במרכז הבינתחומי.

גב' חנה גולן : קודם כל תספר שהגדלת את הפעילות ב-30%.

מר רון נחמן-ראה"ע : תני לו, הוא יודע מה להגיד.

מר חיים ביטון (קוקי) : אני אתחיל מהסיפא של הספורט ואני אדבר על בכלל.

מר רון נחמן-ראה"ע : בבקשה. כן, תן להם תמונת מצב.

מר חיים ביטון (קוקי) : אנחנו מרגע שבעצם אתם החלטתם על תוכנית האב לספורט, אנחנו קיבלנו משימה להוציא לפועל את ההחלטה שהתקבלה פה. חייבים להגיד גם בשביל ההגינות,

גב' חנה גולן : שאתה בשמחה היית מחזיר אותו.

מר חיים ביטון (קוקי) : בשמחה רבה מאד.

גב' חנה גולן : ותגיד גם למה.

מר חיים ביטון (קוקי) : חייבים בשביל ההגינות לומר קודם כל שהתחלנו את הפעילות בשלהי שנת 2009. וגם, כפי שאתם יודעים, ב-2009 כל מה שעשינו מ-2009 עד סוף השנה גם לא תוקצבנו על הפעילות הזו. זה אחד. שתיים – אנחנו היום חכמים וכולנו יותר יכולים לומר מה העלות האמיתית של הספורט, כי סוף סוף היתה שנה קלנדרית אחת שהתחילה מינואר עד דצמבר ועכשיו כולנו חכמים. קיבלנו את המשימה. אתם אישרתם תוכנית אב לספורט בלי סעיף תקציבי שהיה ליד תוכנית האב לספורט. אף אחד לא ידע כמה תוכנית האב לספורט הזו צריכה לעלות. הכול היה

מעורפל. צאו לדרך, תתחילו. יצאנו והתחלנו. ואני בצניעות יכול להגיד, שבשנה הזו עשינו לא מעט בכל התחומים, בכל הענפים.

בכדורסל הגדלנו מספר קבוצות משתתפות בליגה. בכדור-עף, גם הקבוצה הבוגרת וגם בית ספרי הגיעו לגמרים לתוצאות מאד יפות. בכדורגל, למרות שהאיחוד עם בית"ר נעשה בדקה ה-90 של מועדון ספורט ובית"ר, הבאנו גביע והיינו גם לא רחוקים מלהפתיע ולעלות ליגה השנה, עם כל הקשיים.

אני יכול לומר שנכון, לקראת סוף השנה הנוכחית אמרנו במפורש, שהעלות הכספית לאגודות הספורט היא גדולה, שאם לא יבוא שיפוי להפרש, לא נוכל להמשיך ולפתוח את שנת הפעילות הבאה מסודר. שאלו אותנו בהערכה – כמה אתם חושבים עד לסיום השנה הנוכחית נצטרך? אמרנו, בסביבות 250,000 שקל נוספים על מנת,

גב' חנה גולן : 300 אמרנו.

מר חיים ביטון (קוקי) : או קיי. על מנת שנוכל לבצע את הרישומים כמסודר. אני יכול להרגיע ולומר שבכל המסגרות אנחנו התחלנו דיאלוגים. לא נעלתי חוזים מסיבה אחת פשוטה, אני לא רוצה להתנהג בצורה לא אחראית, לחתום חוזים עם אנשים ומחר אני לא אעמוד בחוזים האלה, ולא יגידו שום דבר, יגידו – קוקי לא אחראי שם, חתם איתנו, ביצע התחייבות כשהוא יודע מראש שאין לו מסגרות תקציב.

מר יחיאל טוהמי : אתה מדבר על חוזים עם מי? עם מדריכים?

מר חיים ביטון (קוקי) : חוזים עם מאמנים, חוזים עם שחקנים, חוזים עם כולם.

מר יחיאל טוהמי : שחקנים? למה שחקנים?

מר חיים ביטון (קוקי) : אנחנו צריכים להגיד פה דברים על השולחן, גם כשצריכים להיאמר.

מר יחיאל טוהמי : זה ליגה ג'.

מר חיים ביטון (קוקי) : נכון. גם בחלק מקבוצות של ליגה ג', תראו, קבוצות בוגרות מגיעות, אני גם אמרתי את זה לאריה, ביקשת ממנו לדבר איתי, אני גם אמרתי את זה לאריה בשיחה יחד עם מנהל מחלקת הספורט. אין מה לעשות, חבר'ה באים 4 פעמים בשבוע לאימונים, חבר'ה מפסידים יום עבודה בימי שישי מגיעים. הם מקבלים שיפוי, אין פה משכורות שאנשים מקבלים. צריך להגיד את האמת. אנשים מוציאים מכספם בכדי להגיע לפה לפעילות. יש פה גם אנשים שבאים מרחוק. נכון, ניסינו לקחת גם חיזוק אחד או שניים. וכשהרגשנו שהחיזוק הזה לא מתאים לנו, לא מביא אותנו לשום תוצאות, שלחנו אותם הביתה. יש מאמן, הוא מקבל החלטות, הוא בר סמכא, הוא נותן.

לגבי כל המרכז הבינתחומי – אני יכול לומר לכם שבשנתיים וחצי שאני נמצא פה והמערכת הזו מתנהלת, אחוז המשתתפים בפעילות עלה במאות אחוזים. ואני אומר את זה באחריות רבה. אחוז הגביה מהמשתתפים, 43% יותר משלמים עבור פעילות במרכז הבינתחומי. בכל תחום שרק תגעו ביצענו שינוי, הבאנו לתוצאות מאד משמעותיות. אבל חברים, אני חייב לומר את זה בצורה הכי גלויה, ביצענו מהלכים, יש לנו עוד הרבה מה לשפר ולהתייעל ולנסות להביא את המערכת למקום הרבה יותר טוב. אבל צריך לדעת, יש עלויות של פעילות שלא מניבים איתם הכנסות בצד. כשרוצים פעילות של נוער, נוער לא מכניס כסף. נוער מוציא ומוציא המון כסף. וכשאני הגעתי לפעילות בעיר אריאל, לא נעים לי לומר, לא היתה פעילות נוער. היתה פה פעילות של כמה,

גב' חנה גולן : נוער תקשורת, ספורט הישגי, זה כסף שלא מביא כסף.

מר חיים ביטון (קוקי) : נכון. לכן צריך לומר, אני רוצה לומר, לכן גם כשתעשו פילוח, ועשו פה פילוח לא מספר אנשים של כל המסגרות במרכז הבינתחומי, כל הפעילות החוגית שמתבצעת מכסה את עצמה כולל עלויות של רכזים. יש סעיפים שהם גרעוניים – אירועים, מרכז תקשורת,

מר רון נחמן-ראה"ע : תגיד מה זה אירועים.

מר חיים ביטון (קוקי) : אני מדבר על עצמאות, על אירועי קיץ, שהשנה,

גב' חנה גולן : התחדשות יהודית. תן דוגמאות.

מר חיים ביטון (קוקי) : נכון, אני אומר את זה. יש סעיפים שאתם חייבים, ובקלות אפשר לפתוח ולראות. יש תחומים שזה ספורט, שזה נוער, התחדשות יהודית, כל הנושא של אירועים וכו'. קחו את הגירעון הזה, אם לא היינו מגדילים את ההכנסות ומגדילים את מספר המשתתפים, אני לא רוצה להגיד איזה מספר היינו מציגים פה של גירעון השנה. רק בזכות זה שהגדלנו את מספר המשתתפים, הגדלנו את מספר המשלמים בארבעים ומשהו אחוז, שתבדקו את זה בכל קנה מידה אחר זה משהו שהוא לא נשמע הגיוני לאנשים. ופה בעבודה משותפת ובגיבוי מלא שקיבלנו מהאנשים שיושבים פה גם עשינו את זה. אבל היום, כשאנחנו יושבים ויש לנו שנה שלמה שעשינו, ינואר-דצמבר, אנחנו יודעים היום להגיד בביטחון לשולחן הזה כמה עולה לנו כל תחום. וכשרצינו לעשות כל מיני דברים, אז היו חלקי שנה, דיברנו על בערך, דיברנו על שערך. אבל היום אני יודע להגיד בוודאות, מינואר עד דצמבר שנת, זה העלות של כל אחד מהסעיפים שתירצו לראות.

מר יעקב עמנואל : אז אתה כאיש מקצוע, בהנחה ותקום חברה עירונית, במה זה ישפר לך את התפקוד?

מר חיים ביטון (קוקי) : מאד. בכל התחומים, ואני אסביר לך. קודם כל, תראה, אתה כעמותה פרטית, היום אנחנו עמותה פרטית,

מר רון נחמן-ראה"ע : למרות שזה עמותה של העירייה למעשה.

מר חיים ביטון (קוקי) : לא משנה. תראה, מחר יכולה לקום כל עמותה אחרת, יקום משה בן דוד, יחליט שהוא רוצה להקים עמותה לטובת הספורט בעיר אריאל. תקנו אותי אם אני טועה, יכולים לבוא לפה, להגיש בקשה ואז מחר יגידו – למה נותנים למרכז הבינתחומי להפעיל את הספורט? אולי גם הוא יכול להפעיל את הספורט. ואז אתה מכניס את כל הצוות, את כל התכנים, את כל התוכניות לחוסר וודאות רציני.
ב' – כשתקום החברה הזאת, גם ארגונית היא תיבנה אחרת. גם תקציבית, אנחנו נהיה מתוקצבים,

מר יעקב עמנואל : עוד שאלה קצרה.

מר רון נחמן-ראה"ע : רגע, תן לו לסיים.

מר חיים ביטון (קוקי) : לא משנה, הוא הבין.

מר יעקב עמנואל : הבנתי את הרעיון, זה בסדר. אני מכיר את קוקי, אני גם דיברתי איתו לפני זה וקצת עודדתי אותו. אני רק שואל שאלה.
אם עכשיו נותנים לך 2.5 מיליון שקל, בשביל מה להקים חברה עירונית? אין ארוחות בחינם.

מר רון נחמן-ראה"ע : הוא הסביר לך כרגע, מנו.

מר חיים ביטון (קוקי) : מה ששאלת קודם זה בדיוק התשובה למה שאתה אומר. הרי אם תעביר לי עכשיו לכאורה 2.5 מיליון, אז אני אגיד – או קיי, אז לא יהיה לי גירעון, אני אוכל לנהל את המערכת. אבל עוד פעם, אני אנהל אותה בחוסר ודאות. אני אומר גם לכם כחברי מועצה שיושבים פה, כשתקום חברה, השקיפות לחברי המועצה פה היא ענקית. היום, תדע לך, בעמותה פרטית לא חייבים לתת פה דיווחים. אני מחויב לתת למבקר שלי, לכל היועצים שלנו. השקיפות פה תהיה הרבה יותר גדולה. המעורבות שלכם תהיה הרבה יותר גדולה. סליחה שאני אומר את זה, אבל

עכשיו אני אצא קצת מהצד המקצועי שלי, אני חושב שזה צריך להיות רצון על של כולכם שתקום חברה עירונית ולא תהיה עמותה. לטובת העיר, לא לטובת אף אחד אחר.

מר יוסי חן : סליחה שאני קוטע אותך, אני רוצה רק לנגוע בנקודה, הנקודה החשובה, מה קורה עכשיו הלאה. זו השאלה המרכזית – מה קורה מחר בבוקר? כי אתה לא היית פה. אני אמרתי שאם אני הייתי במקומך, כי שאלו פה איך נוצר הגירעון, אמרתי שאם אני הייתי במקומך, במקום לעשות גירעון הייתי עוצר בזמן אמת, בא לראש העיר אומר לו – אדוני ראש העיר, אני לא יכול להמשיך לקיים פעילות כי אין לי תקציב, בוא תדאג לי לתקציב. אני לא אכניס את העסק הזה שמה לגירעון. מחר יגידו – קוקי הכניס את המתנ"ס לגירעון. זה אחד. מה שחשוב לי, עכשיו לדעת מה קורה מחר בבוקר. מה אנחנו אומרים לשחקניות כדור-עף, מה אנחנו אומרים לשחקני כדורגל. בסך הכול עכשיו מה שמאשרים פה זה הלוואה עתידית, זה לא איזה משהו להעביר תקציב.

מר חיים ביטון (קוקי) : אם מה שמאושר, אני לא יודע מה הועלה פה על סדר היום,

גב' חנה גולן : אני יכולה להגיד משהו?

מר חיים ביטון (קוקי) : בבקשה.

גב' חנה גולן : אם היתה קמה כבר חברה עירונית, לא היינו יושבים עכשיו לדון בזה בכלל, כי אז סגירת השנה היתה נורמאלית, פתיחת העונה היתה נורמאלית. ואתה יודע את זה, יוסי, מצוין.

מר יוסי חן : אני השתוללתי על מי שעכשיו פתאום מגן על זה.

גב' חנה גולן : אז טוב שהוא מגן. טוב שהוא מגן. מה זה חשוב?

מר יוסי חן : אומרים, קיבל את הבינה אחרי חודש. זה בסדר.

גב' חנה גולן : מה זה חשוב?

מר יוסי חן : לפני חודש הוא הצביע נגד והשתולל.

גב' חנה גולן : אבל זה לא מעניין. מעניין להגיע למטרות שלשמן אנחנו פה

מנהלים את העניינים בתוך העיר. אנחנו רוצים הרי לתת שירות.

מר יוסי חן : מה קרה בחודש הזה? אני מבין מה שאומרת מנכ"לית העיר

– נגרם נזק בלתי הפיך כתוצאה מהמהלך של סיעת אריאלי.

גב' חנה גולן : נכון.

עו"ד שרון שטיין : אבל אפשר לפתור את זה. אם כל חברי המועצה מסכימים

לקיים דיון,

מר יוסי חן : אני בעד. אני בעד. אמרתי כל הזמן, אני בעד לקיים דיון

מחר בבוקר. מחר בבוקר. אני לא הבעיה שלכם.

גב' חנה גולן : אבל אני רוצה להשלים. אילו כל זה היה קורה בזמן,

מר רון נחמן-ראה"ע : לא היינו יושבים פה עכשיו על זה.

גב' חנה גולן : לא היינו יושבים עכשיו על זה, על ההלוואה היינו יושבים

כבר מזמן. כי מההלוואה אין מנוס, אין לעירייה כסף נזיל לקנות את הציוד והמוניטין

שיעשו לו הערכה כפי שיעשו.

אמר קוקי ולשמחתי אמר את זה סוף סוף, בא אלי ואמר – תשמעי, אני רוצה תשובה, אני יכול לפתוח את העונה או לא? כי אני לא הולך להיכשל. וכל הכבוד לו שהוא סוף סוף, כאילו נעמד על הרגליים האחוריות ואמר – תקבלו החלטה. אם אני יכול לפתוח את העונה, אני צריך גיבוי כספי. באתי לראש העיר, אמרתי לו – תשמע, זה המהלך שצריך לעשות, צריך לתת גיבוי כספי. או, צריך לקבל החלטה אמיצה ולהגיד – שליחה, ניסינו, טעינו, זה יקר מדי, נחזור אחורה, ניתן תמיכות, יעלה לנו תמיכות ובזה נגמר הסיפור. כי לא כתוב בתורה שהחברה או המרכז הבינתחומי צריך לנהל את הספורט התחרותי. לא כתוב. הם לא חייבים, הם יכולים.

בחנו יחד עם היועץ המשפטי וכל השותפים המקצועיים מה אפשר לעשות.

מר רון נחמן-ראה"ע : לפרוטוקול – זה הגזבר ומבקר העירייה. כל הגורמים האלה.

גב' חנה גולן : הגזבר, מבקר העירייה והיועץ המשפטי. בחנו את האפשרויות. ראינו את לוח הזמנים. הלא כולם יודעים שב-22 לאוגוסט זה בדיוק 3 חודשים, גם אם לא כל ה-11 יסכימו, ב-22 לאוגוסט תהיה ישיבה ובישיבה הזאת יצביעו, ואתם יודעים את זה. כי אין מה לעשות, המאבקים שמתרחשים בהיבט הפוליטי פוגעים באוכלוסיה שצורכת את השירות הזה במרכז הבינתחומי. אז אפשר להיאבק על תחומים אחרים, לא על זה, לא על גב הילדים. אז ב-22 יוחלט,

מר יוסי חן : אבל הוכח שזה הצליח. זה הכניס מישהו להיות ממלא מקום על המאבק הזה.

גב' חנה גולן : יוסי, אבל זה לא אני. אני מדבר מקצועית.

מר יוסי חן : זה מה שהוא חיפש. נתנו לו פרס. הוא ייחנה מזה, בסדר, גם הוא יביא את שני החברים שלא נמצאים. זה בסדר, רון, אתה אוהב את זה.

גב' חנה גולן : נסעתי לירושלים לא פעם אחת, נפגשתי במשרד הפנים עם מי שמקים חברות. התחלנו את המהלך למרות שאין החלטה. לכן אנחנו עושים עכשיו את המהלך של ההלוואה, למרות שעוד אין את ההחלטה של ה-22, ואז הכול יתכנס לאותו מועד, נקבל את האישור בסוף אוגוסט.

ברגע שתקבל פה החלטה עקרונית לקחת הלוואה, יקדים הגזבר את הכסף של המחצית השניה של 2011, על מנת ליצור אפשרות לרישום. הרישום מתחיל כבר.

מר יוסי חן : הוא התחיל, מה זה מתחיל?

מר רון נחמן-ראה"ע : נכון. לכן הישיבה דחופה.

גב' חנה גולן : לכן הישיבה היא שלא מן המניין, כי אחרת באמת אפשר היה לחכות. אבל לכן היא שלא מן המניין. והיא לא בשביל אף אחד באופן אישי, אלא היא בשביל ה-1,400 ילדים שמשתמשים בכל השירותים שהמרכז הבינתחומי נותן.

עו"ד שרון שטיין : אני רוצה רק דבר אחד, ברשותך. אני חוזר ואני אומר, המגבלה הזאת של ה-22 באוגוסט, ואני לא יודע מי מסכים ומי לא, זה מגבלה שהיא מגבלה פרוצדוראלית. זאת אומרת, שאם מחר יש פה 11 חברי מועצה ו-11 חברי המועצה מסכימים לדון בתוכנית העסקית,

מר רון נחמן-ראה"ע : היום.

מר יוסי חן : עכשיו אני מוכן.

גב' חנה גולן : אין פה 11 ואי אפשר.

מר יוסי חן : בוא ננסה עכשיו, אני מוכן.

עו"ד שרון שטיין : שירה ואבי לא נמצאים. מוכנים לדון בתוכנית העסקית –

לא צריך לחכות ל-22 באוגוסט. אפשר לקיים את הדיון,

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל פבל לא מסכים, חבל על הזמן.

מר פבל פולב : אני רוצה לשבת עם רואה החשבון.

מר יוסי חן : תן לו לשבת עם רואה החשבון והוא יסכים. תן לו, רון, מה

הבעיה? תן לו. רון, אם זה מה שזה, תן לו לשבת עם רואה החשבון והוא יסכים.

גב' חנה גולן : אין בעיה.

עו"ד שרון שטיין : ואני אסביר לכם גם מה טמון בזה. הנקודה היתה כזאת,

גב' חנה גולן : אבל זה לא קשור להלוואה.

עו"ד שרון שטיין : לא, למה הלוואה עכשיו ולא בעתיד.

מר יוסי חן : שרון, אני אחרי אותה ישיבה שהשתוללתי פה, חשבו כבר

שיש לי איזה מניעים אישיים. פתאום היו אנשים שנכנסו למקלטים, אתה לא יודע,

פחדו לצאת מהבית, הלכו להגיד שהם מאוימים, הם פחדו לצאת לרחוב. הם רק לא

הבינו, כמו שהמנכ"לית מבינה וראש העיר מבין, את החשיבות של העניין. הרי בסוף

זה יעבור, אף אחד לא יעצור. ויש גבול, כמו שחנה אמרה, לפוליטיקה. לא בכל מקום

מכניסים פוליטיקה ושיקולים אישיים. ופה הנקודה. וזו הסיבה שהתעצבנתי אז.

מר רון נחמן-ראה"ע : קודם כל, תודה רבה. שבירו.

מר אלי שבירו : מר יוסי חן, אני מענה לך בקצרה. קודם כל, אתה יודע וכל ההתלהמות שלך וכל ההתבטאויות שלך הם בגלל דבר אחד – שלא קיבלת סגן בשכר. אז שים את זה בצד.

מר יוסי חן : אני ביטלתי את ההסכם, יש לי בשבילך חדשות. אני ביטלתי את ההסכם וזה מה שגרם לך להתאבד, להיכנס בלי כלום, בלי לרצות כלום. אני ביטלתי הסכם, עם שכר, עם הכול, ביטלתי הסכם לראשונה בתולדות אריאל. על מה אתה מדבר בכלל?

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, תן לו לסיים וגמרנו.

מר אלי שבירו : לא הפרעתי לך.

מר יוסי חן : דבר על עצמך, לא עלי.

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, תן לו, אתה אמרת את שלך.

מר יוסי חן : אני אתן לו, אבל שידבר על עצמו. אני ביטלתי הסכם. הוא מציין עובדות לא נכונות.

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, אתה אמרת מה שאתה רוצה, אף אחד לא הפריע לך.

מר יוסי חן : או קיי, אבל אני אמרתי אמת, הוא אומר דברים לא נכונים.

מר רון נחמן-ראה"ע : בסדר, תן לו.

מר אלי שבירו : מה שאני אומר הוא מדויק לחלוטין ואתה יודע את זה טוב מאוד. ולכן אני לא אכנס לזה.

מר יוסי חן : אבל היום אני מצביע בעד. אז מה השיקול שלי? אני לא קואליציה ואני תומך הכי גדול.

מר אלי שבירו : כל הכבוד לך, הנה, אני מוחא לך כפיים.

מר יוסי חן : כל הכבוד, תודה.

מר אלי שבירו : דבר שני – אנחנו אמרנו תמיד שאנחנו בעד החברה העירונית ואנחנו עוד לפני כמה חודשים הצבענו בעד הנושא הזה. אנחנו לא קיבלנו את התוכנית העסקית ולכן לא הצבענו בעד התוכנית העסקית. זה בשביל לשים את הדברים מדויקים. אם היינו מקבלים את התוכנית העסקית,

מר יוסי חן : אבל עכשיו אמרה המנכ"לית על הנזק שנגרם. הנזק נגרם. גרמת נזק.

מר אלי שבירו : תן לי לסיים.

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, תן לו לסיים.

מר יוסי חן : אתה יודע, אני תורם לתפקיד שלי, לא כמו השניים האלה שלא פה עכשיו שהם לא רלוונטיים. אני בא לכל ישיבה ואני יכול לשבת פה כמה שצריך למען העיר, למען התושבים. אתה יודע את זה. אבל לא סיפורים. הוא גרם נזק ועכשיו הוא בא להצטדק למה הוא יושב במקום הזה.

מר אלי שבירו : אני לא בא להצטדק בכלל.

מר יוסי חן : בוא תגיד סליחה, טעיתי, אני מתנצל, טעיתי, אני עכשיו

רואה את הדברים אחרת. תאמין לי, אני אעריך אותך יותר. אני אעריך אותך יותר,
אבל אל תספר סיפורים.

מר רון נחמן-ראה"ע : יוסי, מספיק, זה לא רלוונטי. אדוני המבקר, יש לך להוסיף
מילה פה? אין לך מה להוסיף. כן, מקס.

מר מקס צ'רנוגלז : רק דבר אחד. אני פשוט שמעתי על המוניטין. אני חושב
שצריך לעשות קצת הפרדה, כי כן כנראה יש איזו שהיא בעיה אם יש גירעון, לא יודע
איפה בדיוק, בתכנון, בהעברת הכספים, לא יודע. אבל זה לא קשור למוניטין אני
חושב, כי המוניטין זה ההישגים שהילדים האלה, כמו שאמרו, באים לקבל שירות.
ולא רק באים לקבל שירות, גם נותנים הרבה, גם משתתפים בתחרויות ומביאים
פרסים ודברים כאלה.

גב' חנה גולן : נכון, ומביאים מדליות ופרסים.

מר מקס צ'רנוגלז : גם בספורט וגם בריקודים וגם בכל דבר, וזה המוניטין אני
חושב.

מר יוסי חן : לא משלמים על זה, אבל זה לא שווה ערך כסף.

מר מקס צ'רנוגלז : הם גם משלמים על זה.

מר יוסי חן : לא, אבל לקנות את זה,

מר רון נחמן-ראה"ע : אבל זה ערך מוסף של המוסד, יוסי.

גב' חנה גולן : רק הקבוצה של רגינה, שמביאה פרסים, כולל פרסים של
תחרויות באירופה, זה שווה כסף.

מר יוסי חן : אבל זה, תוציאי את רגינה ואין לך שום דבר. אז מה את קונה?

גב' חנה גולן : אני אוציא את יוסי ואין לי כדורגל.

מר יוסי חן : לא, לא, ממש לא, הוכח שלא. יוסי היה בצד והכדורגל התנהל. לא צריך את יוסי.

מר רון נחמן-ראה"ע : יש לי מזל שאין לנו החלקה על קרח פה. כי אם היינו מוציאים את פבל, לא היה החלקה על קרח. חברים, אני מבקש לאשר את ההצעה פה של האישור לקבלת הלוואה לזמן ארוך. כל אחד הביע את הדעה שלו, הכול טוב ויפה, אנחנו חייבים להמשיך קדימה. אלא אם כן אנחנו חוזרים בעצמנו מתוכנית הספורט הישובית ואנחנו אומרים לבטל את הכול,

גב' חנה גולן : לבטל את התחרותי.

מר רון נחמן-ראה"ע : הכול, לא יהיה תחרותי, לא יהיה שום דבר. מליאת המועצה תקבל את ההחלטה הזאת. גם את זה היא יכולה לעשות. אני לא חושב שיש מישהו כאן, בפורום הזה שאנחנו יושבים, שרוצה עכשיו לעשות את זה. אחרי שאנחנו הקמנו בעמל רב את כל הארגון הזה, אני חושב שאנחנו צריכים להמשיך הלאה. איך מטפלים בזה? החברה תטפל בזה. כדי לאפשר לחברה לטפל בזה, צריך לאפשר לה את הגיבוי הכספי. כדי לאפשר לה את הגיבוי הכספי, מועצת העיר צריכה לאשר את זה. ואני פונה לכולכם, בואו נצביע, נתאחד על כל הדברים האלה, פעם אחת נעשה את הדבר כמו שצריך. מי בעד? ירים יד. הצביעו בעד: רון, שבירו, טוהמי, לודה, אריאל, יוסי, אבי, צ'רנוגלז. הצביע נגד: פבל פולב. נמנע: יעקב עמנואל. תודה רבה לכם. אני מודה לכולכם. בבניין ארץ ישראל ננוחם.

החלטה: הוחלט (8 בעד: מר רון נחמן, מר אלי שבירו, מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה, מר יוסי חן, מר אבי סמו, מר מקס צ'רנוגלז. 1 נגד: מר פבל פולב. 1 נמנע: מר עמנואל יעקב) לאשר עקרונית קבלת הלוואה לזמן ארוך ע"ס 2.5 מיליון ₪ להשקעה בהון מניות בחברה העירונית לכשתקום.

חנה גולן
מנכ"ל העירייה

רון נחמן
ראש העירייה

ריכוז החלטות:

2. אישור עקרוני לקבלת הלוואה לזמן ארוך ע"ס 2.5 מיליון ₪ - ההלוואה מיועדת להשקעה בהון מניות בחברה העירונית לכשתקום.

החלטה: הוחלט (8 בעד: מר רון נחמן, מר אלי שבירו, מר יחיאל טוהמי, גב' לודמילה גוזב, עו"ד אריאל עזריה, מר יוסי חן, מר אבי סמו, מר מקס צ'רנוגלז. 1 נגד: מר פבל פולב. 1 נמנע: מר עמנואל יעקב) לאשר עקרונית קבלת הלוואה לזמן ארוך ע"ס 2.5 מיליון ₪ להשקעה בהון מניות בחברה העירונית לכשתקום.